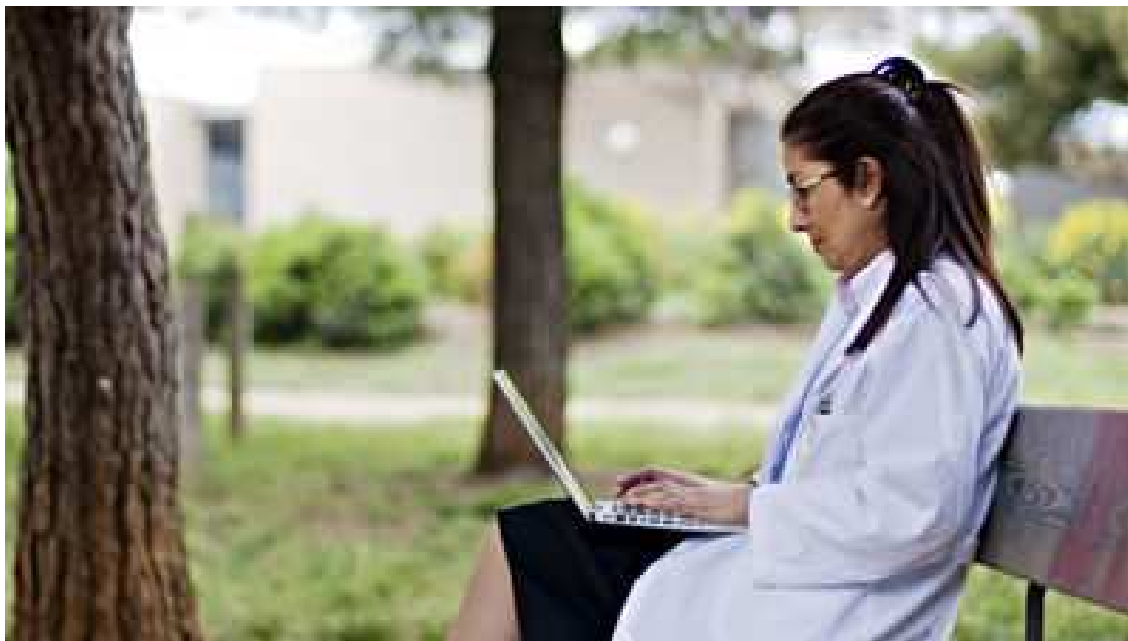

El meu metge és el Dr. Google

Vuit de cada deu internautes recorren a la xarxa per obtenir informació sobre temes de salut, més i tot que als professionals mèdics. Tot i així, la majoria dubten de la credibilitat de les webs. ¿Podem confiar en els continguts mèdics que trobem a internet?

LARA BONILLA

| Actualitzada el 27/05/2012 00:00

Els metges recomanen consultar webs fiables // FRANCESC MELCION

Quan a la Marta li van diagnosticar un lupus -una malaltia del sistema immunitari-, la segona cosa que li va dir el metge va ser: "No busquis informació a internet perquè el que trobaràs només t'espantarà i no vol dir que sigui el que et passi a tu". A la Marta li va faltar temps per escriure *lupus* al cercador de Google i a la següent visita el metge es va dedicar a resoldre-li dubtes i malentesos. La Marta té poc més de 30 anys. El Pere, que frega els 60 anys, també va recórrer a internet quan el metge li va parlar per primer cop de càncer de pròstata. Va buscar tractaments, va visitar fòrums de pacients i va llegir informació sobre la velocitat de creixement del càncer i les conseqüències d'una operació.

Cada cop són més els pacients que visiten el doctor Google per obtenir informació sobre temes de salut. Segons l'estudi *El rol d'internet en el procés de consulta d'informació sobre salut*, de la farmacèutica Pfizer, vuit de cada deu internautes d'entre 22 i 55 anys fan servir internet per obtenir informació mèdica. De fet, és la primera font d'informació, per davant del mateix metge i del farmacèutic, ja que l'accés és fàcil i ràpid. Aquest fenomen, segons la metge de família Montserrat Romaguera, ha crescut en els últims cinc anys. Les dones són les que més informació mèdica hi busquen, i la majoria utilitzen la xarxa per complementar el diagnòstic que obtenen del metge, ja que mai ha de substituir el professional.

El pacient informat

La relació entre metge i pacient ha canviat. Amb internet, la informació mèdica s'ha democratitzat i el pacient pot accedir a uns continguts que abans eren inimaginables. Un dels avantatges és que el pacient s'implica més en el seu tractament i en la malaltia. "Abans el pacient tenia un rol molt més passiu i el metge era qui ho feia tot", explica Romaguera. Ara el malalt participa més en el diàleg, ja que s'ha convertit en un pacient informat. De vegades, fins i tot massa. "N'hi ha que fins i tot qüestionen el metge perquè donen més validesa a internet que al que li puguem dir nosaltres", explica Romaguera, que és membre de la Societat Catalana de Medicina Familiar. En general, però, l'informe Pfizer revela que la confiança que els pacients tenen en internet està molt per sota que la que tenen en els professionals

sanitaris. Un 93% dels enquestats es refien de la informació dels metges, mentre que només un 43% diuen que confien "bastant" en la informació que troben a la xarxa.

Anar al metge requereix haver de demanar hora, mentre que per resoldre un dubte per internet només cal posar el terme en qüestió al cercador, ja sigui Google, Yahoo o qualsevol altre. Els metges consideren que és una eina útil sempre que es consultin webs fiables i serioses. "La majoria de gent consulta webs no acreditades científicament i el que podria ser una eina molt bona pot causar problemes perquè el malalt es refia de qualsevol pàgina i algunes donen consells no adients o, fins i tot, perillosos", alerta el cardiòleg Joan Gual, de l'Institut de Cardiologia Blanquerna de Palma. La funció del metge és, llavors, fer d'orientador. Gual, per exemple, recomana als malalts quines són les millors webs per consultar informació sobre la seva patologia. De fet, la majoria no coneixen webs de referència sobre salut i utilitzen els cercadors, on introdueixen el nom de la malaltia o el símptoma. Després dels cercadors, Wikipedia i els fòrums de pacients són les principals fonts i només un 7% visiten pàgines específiques.

"A internet hi ha de tot, qualsevol pot penjar-hi el que sigui i nosaltres hi hem de posar filtres: no hem de perdre el sentit comú", indica Romaguera. Però com podem saber si les pàgines a les quals accedim són fiables? O com ens assegurem que qui escriu és un metge? Per això existeixen iniciatives com la Web Mèdica Acreditada, un programa del Col·legi Oficial de Metges de Barcelona que avalua la informació dels portals sobre salut i atorga segells de qualitat als que compleixen els requisits. Des que va començar fa més de deu anys, ja han acreditat un miler de llocs web.

En la seva pràctica diària, tant Joan Gual com Montserrat Romaguera s'han trobat males pràctiques en l'ús d'internet. Des de persones que intenten perdre pes sense esforç amb dietes miracle que troben a la xarxa i que no tenen en compte els seus riscos per la salut fins a malalts amb patologies greus, com ara el càncer, que troben a la web informació sobre últims avenços i cures miraculoses que els poden generar falses expectatives. Romaguera explica el cas d'uns fills que van anar a la consulta i li van assegurar que "havien trobat a internet una cura miraculosa per a l'artrosi de la mare".

Gual també explica que s'ha trobat pacients que abandonen el tractament contra la hipertensió i que el canvien per complexos vitamínics o herbolaris "que han trobat en webs sense aval científic". L'automedicació per internet és un dels problemes que han detectat els professionals. A l'estat espanyol està prohibit adquirir per internet fàrmacs que requereixin recepta mèdica. "La sexualitat i la disfunció erèctil s'ha convertit en un mercat", diu Romaguera. "A internet es venen equivalents a la Viagra més barats i d'eficàcia dubtosa", alerta.

El més buscat a les webs

Si fem cas dels estudis que han fet portals com Yahoo.es, el terme relacionat amb la salut més buscat pels usuaris ha estat la *dieta Dukan*. Segons un llistat que es va fer públic el mes passat, coincidint amb el Dia Mundial de la Salut, el *colesterol* apareix en segona opció, seguit de *plantes medicinals*, *lupus*, *avortament*, *sida*, *hemorroides*, *anorèxia*, *com aprimar-se i dies fèrtils*. A Yahoo.com, termes com *depressió*, *dany cerebral* i *Alzheimer* lideren el rànquing. I en un lloc destacat també hi apareixen les malalties de transmissió sexual. Tot i que ara només el 5% dels metges recomanen pàgines web especialitzades a la seva consulta, el futur passa, segons Jordi Gual, perquè els professionals s'incorporin plenament a la xarxa.

Metges connectats

De fet, cada cop hi ha més iniciatives que van en aquest sentit. Ja hi ha consultes per videoconferència i metges que es comuniquen via e-mail. "Tot i així, encara són pocs els pacients que m'envien e-mails, tot i que crec que això pot millorar la relació perquè la comunicació pot ser més tranquil·la", diu Gual. Professionals de l'ICS a Lleida han impulsat comunitats virtuals d'intercanvi de coneixements sobre nutrició, pneumologia i psiquiatria i alguns hospitals i centres d'atenció primària ja són a Facebook i Twiter. L'ús de les noves tecnologies és molt variat. "Als pacients amb paràlisi facial, per exemple, els aconsellem que per als exercicis de recuperació mirin uns vídeos de YouTube", destaca Montserrat Romaguera. Això sí, Gual considera que la relació metge-pacient és insubstituïble. En el mateix sentit, Romaguera diu: "Per molta tecnologia que hi hagi, l'exploració física i el seguiment del pacient no el podem perdre mai".

[També pots llegir consells per a l'ús de webs de salut i adreces d'interès](#) o [consultar aquest article al web](#)